

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Boico Victor, Catan Liliana,

examinând, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui,

*Paiziuc Adrian XXXXX, născut la
XXXXX.*

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 02.06.2020 – 14.07.2020;

Instanța de apel: 03.08.2020 – 18.11.2020;

Instanța de recurs: 01.02.2021 – 30.06.2021.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Edineț, sediu Central din 14 iulie 2020, Paiziuc Adrian a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.192¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, la 1 an 8 luni închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, i-a fost suspendată condiționat executarea acestei pedepse pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

S-a dispus încasarea de la Paiziuc Adrian și Paiziuc Mariana, în mod solidar, în beneficiul părții vătămate Hiznicencu Victor, a prejudiciului material cauzat prin infracțiune estimat la 5000 lei.

2. Prin instanță a reținut, că în noaptea spre 27.04.2020, aproximativ la ora 02:00, minorul Paiziuc Adrian, în vederea realizării intenției de răpire a mijlocului de transport fără scop de însușire, fiind în stare de ebrietate, a pătruns în gospodăria lui Hiznicencu Alexandru, amplasată în satul Hancăuți, raionul Edineț de unde, prin intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, în lipsa acordului proprietarului, intenționat a răpit din curtea casei motocicletă de model „Viper EX 150 T”, fără numere de înmatriculare, cu care s-a deplasat în

satul Gordinești, raionul Edineț și revenind în satul Hancăuți, a abandonat-o în gospodăria Minei Bobuțac.

Prima instanță a concluzionat, că vinovăția lui Paiziuc Adrian este dovedită prin probele din materialele cauzei, administrate la etapa urmăririi penale, ulterior cercetate în ședința de judecată, pe care ultimul le-a acceptat la înaintarea cererii în baza art.364¹ Cod de procedură penală, acțiunile ultimului fiind calificate conform semnelor infracțiunii prevăzute de art.192¹ alin.(2) lit. c) Cod penal - răpirea mijlocului de transport fără scop de însușire, săvârșită prin pătrundere în spații îngărdite.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Natalia Ciumac în numele inculpatului Paiziuc Adrian, prin care a solicitat casarea sentinței în latura pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care în privința lui Paiziuc Adrian să fie încetat procesul penal de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art.192¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, cu liberarea lui de răspunderea penală conform art.54 și art.104 Cod penal.

3.1 În susținerea cererii de apel avocatul Natalia Ciumac în numele inculpatului Paiziuc Adrian, a invocat că:

- la stabilirea pedepsei inculpatului Paiziuc Adrian instanța de judecată nu în deplină măsură a ținut cont de prevederile art.54, art.75 și 3 art.104 Cod penal, astfel aplicându-i o măsură de pedeapsă prea aspră, sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 8 luni și în conformitate cu art.90 Cod penal, s-a dispus neexecutarea pedepsei sub formă de închisoare aplicate lui Paiziuc Adrian dacă el, în termenul de probațiune de 3 ani, nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat- pedeapsă care în viziunea apărării, va periclita starea psihoemoțională a minorului Paiziuc Adrian de mai departe, ținând cont că se află la o vârstă fragedă - când se dezvoltă caracterul, de care va depinde viitorul acestuia;

- vârsta fragedă a minorului Paiziuc Adrian, lipsa condamnărilor anterioare, căința sinceră, recunoașterea vinovăției, dorința de a repara prejudiciul cauzat, sunt împrejurări care dau temei de liberare de răspundere penală, cu aplicarea față de acesta a măsurilor de constrângere cu caracter educativ;

- la stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului minor, instanța de judecată, cu referire la solicitarea părții apărării de a aplica în privința minorului Paiziuc Adrian a prevederilor art.104 Cod penal nu s-a expus.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, apelul avocatului Natalia Ciumac în numele inculpatului Paiziuc Adrian a fost respins ca nefondat, și menținută sentința, fără modificări.

4.1 În motivarea soluției instanța de apel a menționat că, prima instanță justificat i-a aplicat inculpatului Paiziuc Adrian pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea executării.

Instanța de apel a considerat, că pedeapsa aplicată inculpatului Paiziuc Adrian este în coraport cu gravitatea faptei comise, ce se atribuie categoriei de infracțiuni mai puțin grave, în coraport cu categoria infracțiunii, infracțiuni contra patrimoniului, ținându-se cont și de faptul că la data comiterii infracțiunii inculpatul era minor și nu a atins vârsta de 18 ani.

Instanța de apel a ținut cont de specificul infracțiunii comise, de faptul că deși Paiziuc Adrian anterior nu a fost condamnat, însă la 12.11.2019 prin ordonanța procurorului în procuratura Edineț, Ion Pascari, s-a încetat urmărirea penală în privința acestuia pe art.1921 alin.(2) lit. c) Cod penal, pe motivul retragerii plângerii (nereabilitare), adică inculpatul nu a comis infracțiunea ce i se impută pentru prima oară (f.d.36-38), la locul de trai se caracterizează negativ (f.d.40-41), iar potrivit referatului prezentențial inculpatul are perspective mici de reintegrare în societate, și a apreciat că scopurile pedepsei în cazul din speță vor putea fi atinse doar prin stabilirea sancțiunii penale sub formă de închisoare cu suspendarea executării, or, măsurile educative expres stipulate de legislator în textul art.104 Cod penal, nu vor fi capabile să-l reeduce și să-l corecteze pe Paiziuc Adrian, care în scurt timp, la 17.01.2021, va atinge majoratul.

Instanța de apel a apreciat, că măsura de constrângere cu caracter educativ, nu este oportună, respectiva nu va contribui la reeducarea acestuia, în cazul eventualei liberări de pedeapsă penală, Paiziuc Adrian nu-și va forma o atitudine corespunzătoare față de ordinea de drept și principiile morale.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, prin care invocând ca temei de drept prevederile art. 427 Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei, cu emiterea unei noi decizii de încetare a cauzei penale și liberarea de răspundere penală a lui Paiziuc Adrian, în conformitate cu prevederile art.54 și 104 Cod penal.

5.1 În susținerea cererii de recurs ordinar avocatul Corina Movilă în numele inculpatului a invocat că:

- la stabilirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatului minor Paiziuc Adrian instanța de judecată, în conformitate cu art.75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite care conform legii penale, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, vârsta fragedă a acestuia, care la momentul comiterii infracțiunii era minor, de personalitatea inculpatului minor, căința sinceră, recunoașterea vinei, dorința de a recupera prejudiciul cauzat părții vătămate, lipsa antecedentelor penale.

6. În temeiul art. 431 alin. (1), pct. 1¹ Cod de procedură penală, procurorul a prezentat referință pe marginea recursului declarat, pledând pentru netemeinicia recursului ca fiind vădit neîntemeiat, considerând că pedeapsa stabilită de instanța de apel corespunde criteriilor prevăzute de art. 76-77 Cod de procedură penală precum și efectelor prescrise de art. 78 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul Penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel. Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Reieșind din conținutul recursului declarat de către avocatul Corina Movilă în numele inculpatului, se reține că acesta nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, temei de casare a hotărârii deciziei instanței de apel, conținute la **pct. 10)** alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală - *aplicarea pedepsei individualizată contrar prevederilor legale.*

Colegiul Penal constată din recursul declarat că, apărarea nu contestă starea de fapt stabilită de instanțele de judecată și nici încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite, invocând dezacordul cu hotărârea instanței de apel prin care în privința inculpatului a fost stabilită pedeapsa cu închisoare, aplicând prevederile art. 90 Cod penal,

acesta pledând pentru liberarea de răspundere penală a inculpatului, în conformitate cu prevederile art.54 și 104 Cod penal pe cauza penală de acuzare a lui Paiziuc Adrian.

Referitor la temeiul de casare, invocat de recurent și stipulat la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, precum că instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, Colegiul Penal statuează că, acest temei pentru recurs, în prezenta cauză nu și-au găsit confirmarea.

Prin apelul declarat de către avocatul Corina Movilă în numele inculpatului, au fost invocate ca argumente de bază, dezacordul cu aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, considerând că la stabilirea pedepsei inculpatului Paiziuc Adrian prima instanță nu în deplină măsură a ținut cont de prevederile art.54, art.75 și art.104 Cod penal, chestiunile asupra cărora urma să se expună instanța de apel.

Verificând soluția instanței asupra considerentelor apărătorului din apel, în viziunea Colegiului, instanța de apel nu a neglijat prevederile alin. (5) art. 414 Cod de procedură penală, fiind oferite răspunsuri la argumentele esențiale, care au și constituit fondul apelului, argumentându-și complet și obiectiv soluția cu privire la pedeapsa aplicată.

De asemenea, instanța de recurs constată că, hotărârea contestată corespunde cerințelor prevăzute la alin. (8) art. 417 Cod de procedură penală, cuprinzând temeuri de fapt și de drept, ce au dus la respingerea apelului declarat de către apărător și motivarea concluziilor privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, fără a fi admise careva erori în acest sens, stabilind în privința acestuia o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare, cu suspendare condiționată, pe o perioadă de probațiune.

Opozant celor invocate de recurent la capitolul efectuării unei individualizări eronate a pedepsei aplicate în privința inculpatului, care nu va atinge scopul pedepsei penale, instanța de recurs relevă, că în cazul săvârșirii unei infracțiuni, instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

În același rând, instanța de recurs menționează că, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. Așadar, persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată, iar după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile părții generale a Codului penal, în special a dispozițiilor art. 90 Cod penal.

În cauza suspusă judecării, prima instanță, la cererea inculpatului Paiziuc Adrian a judecat cauza în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Respectiv, după ce a stabilit pedeapsa potrivit tuturor criteriilor generale de individualizare a pedepsei, continuând operațiunea de individualizare cu privire la săvârșirea infracțiunii, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului.

Astfel, dezacordul părții apărării în acest sens exprimat prin recursul ordinar declarat cu invocarea prezenței erorii prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu este întemeiat, întrucât din analiza procedurii de stabilire a pedepsei și modului de executare efectuat de către instanțele inferioare, Colegiul Penal a stabilit că această procedură a fost efectuată fără careva derogări de la normele legale, motivele apărătorului din recursul declarat fiind vădit neîntemeiate.

Reieșind din conținutul hotărârii contestate, Colegiul Penal consideră că, prima instanță întemeiat a concluzionat despre posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, în privința inculpatului, evidențiind faptul că a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, s-a căit de cele comise, iar circumstanțe agravante nu au fost stabilite la caz. Precum și faptul că, Paiziuc Adrian anterior nu a fost condamnat, însă la 12.11.2019 prin ordonanța procurorului în procuratura Edineț, Pascari Ion, s-a încetat urmărirea penală în privința acestuia pe art.192¹ alin.(2) lit. c) Cod penal, pe motivul retragerii plângerii (nereabilitare), adică inculpatul nu a comis infracțiunea ce i se impută pentru prima oară (f.d.36-38), la locul de trai se caracterizează negativ (f.d.40-41), iar

potrivit referatului prezentențial inculpatul are perspective mici de reintegrare în societate. Aceste împrejurări au permis instanțelor de fond de a da dovadă de îngăduință față de inculpat, considerând că acesta a fost un incident în viața lui. Totodată, prin aplicarea la caz a dispozițiilor art. 90 Cod penal, se vor evita neajunsurile pe care le poate atrage contactul cu mediul din penitenciar, iar instanța de fond stabilindu-i inculpatului o perioadă de probațiune în limitele prevăzute de lege, a avut intenția pentru ca acesta să-și facă concluziile respective și astfel să fie atins scopul legii penale.

Colegiul Penal mai reține că criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și i-a fost dată o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii atacate nu s-au stabilit.

Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de 9 Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Având în vedere toate circumstanțele cauzei în cumul, ținând cont de principiul umanismului, prevăzut de art. 4 Cod penal, cât și de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, instanța de recurs consideră că, nu este rațională executarea pedepsei reale cu închisoarea de către inculpatul Paiziuc Adrian, iar instanța de apel just a conchis de a menține aplicarea în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, iar careva impedimente legale în acest sens nefiind stabilite.

Prin urmare, Colegiul penal apreciază că argumentele apărării din recursul ordinar declarat nu pot întruni necesitatea casării deciziei instanței de apel sub aspectul contestat, neregăsindu-se incident speței

temeiul de drept invocat, astfel recursul urmând a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Movilă Corina în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 noiembrie 2020, în cauza penală în privința lui *Paiziuc Adrian X*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 28 iulie 2021.

Președinte

Diaconu Iurie

Judecători

Boico Victor

Catan Liliana